

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: SVENDEMANDS VENNER. BØRNERIM

Citation: Aakjær, Jeppe: "SVENDEMANDS VENNER. BØRNERIM", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid62258.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918



SVENDEMANDS VENNER . BØRNERIM.

☒ Her er Soen, sikken en!
Messingring i Næsen,
lange Øren, korte Ben,
uopdraget Væsen,

44

☒ spiser uden Smække paa,
for hun er en rigtig So,
bruger aldrig Gaffel,
Kniv og Vandkaraffel.

☒ Missekatten lopper sig
med sin laadne Læbe,
Vaskesvamp den lider ej,
ynder ingen Sæbe;
dog er Mis saa pæn og ren,
har de nysseligste Ben,
visker sig om Snuden,
spejler sig i Ruden.

☒ Skinner Sol i Stuen ind,
vaagner Mis i Karmen,
standser Mundens travle Spind,
mærker Sult i Tarmen,
ta'r sin Søndagshale paa,
lister ud blandt Græs og Straa,
søger Musens Rede
for dens Børn at æde.

☒ Hanen er en farlig Fyr,
svanser rundt og praler,
hopper op og gjør Postyr,
bänder, saa det galer.
Hønen siger kun saa lidt,
men hun tænker sikkert sit,
vralter ind i Bøvlen
og gjør Æg i Vrøvlen.

☒ Vædderen, den tykke Bels,
vil Smaadrenge stange,
Faaret i sin hvide Pels
bræger over Vange.
Ved den blanke Mosedam
klipper Mor det lille Lam,
saa faar Mama Klokker,
saa faar Søster Sokker.

45

☒ Kippekalven har det godt,
den skal ej i Skole,
faar saa tit en Havretot
af den store Ole,
slippes ud paa Engen grøn,
finder Verden lys og skøn,
drikker Mælk af Spanden
og faar Horn i Panden.

☒ Koen staar i Kløver tæt
mellem Høns og Humler,
æder sig saa trind og mæt,

lægger sig og gumler,
letter snart sin dovne Krop,
stikker Halen lige op,
render over Ende
Bedstefar og *Svende* .

⌘ Føllet gaar saa strunk omkring,
pytter ad det hele,
gjør saa kaade Hop og Spring,
kjender ej til Sele;
ved sin Moders Patte faar
det en dejlig Mælketaar,
og i Bondens Havre
æder det sin Davre.

⌘ Store Heste lider jeg;
naar til Vands de drage,
da vil store Ole mig
op paa Hoppen tage.
Og naar jeg er bleven stor,
ager vi til Bedstemor.
Lotte gaar ved Lirken;
saa skal jeg ha' Pisken.

4/8 1896.